

Небојша Човић, потпредседник Владе у време мандата Зорана Ћинђића, у ексклузивном интервјуу за Прес каже да су оптужбе адвоката Срђе Поповића да је он наручилац атентата на премијера чиста бесмислица и лаж.

Човић демантује Поповићеве тврдње да се он крије иза надимка Ћоки, и истиче да они који су све запетљали око убиства премијера сада покушавају њега да подметну да стоји иза тог атентата.

Ко стоји иза те оптужбе да сте ви наручилац?

- Они који пробају себе да сакрију од таквих ствари и да на неки начин дезавуишу јавност.

Који су разлози за те тешке оптужбе на ваш рачун?

- Разлози су вероватно што сам као дежурни потпредседник Владе у дану када је убијен премијер спречио клише који је био замишљен - да се направи хаос, да дође до рушења система. То су моје претпоставке на основу свега што смо прошли. Други разлог је у томе што сам већ почетком априла 2003. године, када смо били у дубоком ванредном стању и када су кренула хапшења, на колегијуму Владе Србије питао министра полиције да ли је могуће да сазнамо, барем ми у Влади, ко је све ишао у Шилерову улицу, зашто је ишао, када је ишао, да ли су се тамо правиле прославе, какви су односи били појединих људи из власти са „земунцима“, шта се догодило након отмице Мишковића, ко је посећивао „земунце“ у затвору, ко им је одводио жене у затвор, да ли су можда они учествовали у покушају хапшења Слободана Милошевића... То су све питања која су остала без одговора. Наравно, на та питања ни до дан-данас нисам добио одговор и мислим да сам се замерио тим људима који су очигледно имали некакав други сценарио.

Зашто нећете да кажете на кога сумњате да стоји иза Ћинђићевог убиства?

- Не, ја нећу да именујем никога из простог разлога што је то задатак истраге. С времена на време се појави изјава понеког криминалца, попут Багзија негде 2006, а ако гледате аналитички, ово је наставак те приче, вешто смишљен и постављен за штимовање кроз Симовића. И сад треба да се правдам и објашњавам речи људи за које се зна да су криминалци и да су млели људе у машини за млевење. Ако се истина у Србији базира на криминалцима и заштићеним сведоцима или на Срђи Поповићу, онда нам је јадна Србија.

Вас нико из правосуђа није звао да дате исказ?

- За осам и по година колико је протекло од убиства премијера нисам имао ниједан позив од надлежних државних органа да дам изјаву, али је исто тако невероватно да уместо да се тужилаштво бави тим пословима и остали надлежни органи, ви то читате у медијима преко којих вам се пресуђује, праве разноврзне лажне конструкције и наравно при томе се не води рачуна да и ми имамо породице. Ја мислим да је брука и срамота према породици преминулог премијера, наравно и према мојој породици, али и према свим грађанима ове земље да се допуштају овакве ствари и да ми осам и по година имамо с времена на време овакве медијске кампање које изгледа имају за циљ да скрену пажњу са правих починилаца и организатора свега тога с једне стране, а с друге можда у овим тренуцима имају за циљ да скрену пажњу са неких других питања као што је Косово, социјална проблематика, свега што се догађа у земљи.

Значи ви сматрате да има политичке позадине у атентату на Ћинђића?

- Ако би се политичка позадина називала по локацији где се ко налазио, онда она може да буде и политичка, али ја мислим да је у јавности и у правосудном систему потпуно неразјашњено ко је све био у тој Шилеровој.

Мислите да прави наручиоци атентата хоће да се сакрију иза вашег имена?

- Ја мислим да је то врло близу истине. Никада своје контакте нисам крио, али никада нисам имао контакте ни са једним од „земунаца“, нити сам познавао те људе, нити сам икада био у Шилеровој улици. Познавао сам искључиво Легију и то по службеној

дужности, тачније упознао сам га 5. октобра 2000. када смо покојни Зоран и ја морали да радимо са структурама и полиције и људи који нису баш блиски закону како би спречили крвопролиће које се могло догодити на улицама Београда и Србије. Легија је након тих промена био пуковник полиције и командант једне од специјалних полицијских јединица. Мој посао је био такав да сам морао да контактирам, али знам да су и други имали контакте потпуно друге природе и да су сарађивали не само са њим него са читавим „земунским кланом“.

Очекујете ли да вас ипак позову правосудни органи и испитају или ћете можда сами закуцати на нечија врата да тражите заштиту?

- Шта мислите, да треба да обијам врата да бих доказао нешто што је истина. Не пада ми на памет, ја сам ту, у Београду, коме требам, може да дође да ме позове. Никада нисам бежао од тога да дам било какву изјаву и да евентуално одговорим на питања која људи имају. Али ово што се ради показује докле смо стигли као организована држава. Време ће показати докле ће се и како ићи са свим овим.

Разговарали: **Ненад Чалуковић, Милош Гарић**

(Прес)